

ที่นี้อารยะ 11

ชุดแก่นความคิดอารยะ

อารยะสร้างชาติ

ศ.ดร. เกียรติศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

ที่นี้อารยะ 11

ชุดแก่นความคิดอารยะ

อารยะสร้างชาติ

ศ.ดร. เกษียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดย บริษัท ชัคเซส พับลิชชิง จำกัด

ห้ามลอกเลียนแบบ หรือดัดแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของ
หนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด สแกน
บันทึก ถ่ายภาพ ไม่ว่าในรูปแบบหรือวิธีการใดๆ
ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษรจากทางเจ้าของสิทธิ
ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์ เท่านั้น

 095-714-8737

ช่องทางการติดต่อ

 @Successpublisher

 Successpublisher

 www.successpublisher.com

อารยะสร้างชาติ

ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

ราคา 210 บาท

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม ปี 2562

สงวนลิขสิทธิ์ © ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอก ถ่ายเอกสาร หรือพิมพ์ หรือนำไปเก็บในระบบที่สามารถถ่ายข้อมูลได้
ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท ชัคเซส พับลิชชิ่ง จำกัด

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ชัคเซส พับลิชชิ่ง จำกัด

87/110 ซ.สุขุมวิท 63 (เอกมัย) แขวงคลองตันเหนือ

เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร 02-3814220, 082-6845390

<https://www.facebook.com/Successpublisher/>

สำหรับห้องสมุด

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.

อารยะสร้างชาติ.- กรุงเทพฯ : ชัคเซส พับลิชชิ่ง, 2562.

184 หน้า.- (ที่นี้อารยะ 11 ชุดแก่นความคิดอารยะ)

1. การพัฒนาสังคม 2. การพัฒนาประเทศ I. ชื่อเรื่อง

303.09593

ISBN 978-616-8198-18-6

หนังสือเล่มนี้มีจำหน่ายในราคาพิเศษ

สำหรับผู้ที่ต้องการซื้อจำนวนมาก

ขอทราบรายละเอียด ติดต่อฝ่ายการตลาด

ชัคเซส พับลิชชิ่ง จำกัด

โทร 02 3814220, 082-6845390

สารบัญ

คำนิยมโดย

- ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล VII
- ฯพณฯ ดร.ศรีภูมิ ศุขเนตร IX
- ฯพณฯ อำนาจ ปะติส XII
- ฯพณฯ สมศักดิ์ ปรีศมานันทกุล XIV
- ดร.สุรพร สิมะกุลธร XVI

คำนำ XIX

1 ความหมายของการสร้างชาติ 1

2 ความจำเป็นในการสร้างชาติ 21

3 พิมพ์เขียวการสร้างชาติ 63

4 สถาบันการสร้างชาติ (Nation-Building Institute – NBI) 97

บทส่งท้าย 135

บรรณานุกรม 145

ดรรชนี 149

อารยะสร้างชาติ

คำนิยมโดย

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล

เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา

ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ เป็นนักวิชาการ เป็นนักคิด นักเขียน งานเขียนส่วนใหญ่เป็นเรื่องของวิชาการและมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เรื่อง “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ก็เช่นกัน เป็นการสะท้อนความคิดเห็นที่มุ่งสร้างสรรค์สร้างความถูกต้องดีงามให้เกิดขึ้นกับแผ่นดินไทย มุ่งหมายที่จะปลุกจิตสำนึกรักชาติของคนไทยให้เป็นพลังอุดมการณ์เดียวกัน ร่วมมือร่วมแรง ร่วมใจ สร้างชาติไทยให้เจริญ มั่นคง ยั่งยืน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นผู้นำในการสร้างความมั่นคงทางการเมือง การปกครองรวมทั้งการสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทยและพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรือง ผมคิดว่าในช่วงเวลาปัจจุบันการที่จะสามารถดำรงเกียรติภูมิของคนไทยและประเทศไทยไว้ได้ตลอดไปนั้นคนไทยทุกคนสมควรน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร มาปฏิบัติ ดังพระบรมราโชวาทที่พระราชทานในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณและสวนสนามทหารรักษาพระองค์ เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2534 ซึ่งผมใคร่ขออัญเชิญมา ณ ที่นี้ดังนี้

“...ประเทศของเรารักษาเอกราช อธิปไตย และอิสรภาพให้สมบูรณ์มั่นคงมาได้จนถึงทุกวันนี้ เพราะคนไทยทุกหมู่เหล่า รู้รักสามัคคี และรู้จักทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ประสานส่งเสริมกัน เมื่อทุกคนมุ่งใจปฏิบัติดังนี้ ความถูกต้องเรียบร้อย ความพัฒนาก้าวหน้าและความมั่นคงเป็นปึกแผ่นจึงบังเกิดขึ้น...”

ดังนั้น ผมจึงคิดว่า คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือร่วมใจกันน้อมนำกระแสพระราชดำรัสใส่เกล้าใส่กระหม่อมนำไปปฏิบัติซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติประสบความเจริญรุ่งเรือง มีความสงบสุข เป็นคนไทยที่มีความเป็นอารยะ คือเป็นผู้มีธรรมมีความซื่อตรงร่วมกันสร้างชาติได้ชื่อว่าเป็น “อารยะสร้างชาติ” ตรงกับแนวคิดของหนังสือ “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ที่ว่า การสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงและเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต้องมาจากประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ

หนังสือ “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องให้เกิดขึ้นกับคนไทย และผมใคร่ขอแสดงความชื่นชมกับศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ผู้เขียนไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล

คำนิยมโดย

ฯพณฯ ดร.ศรีภูมิ ศุขบุตร

ประธานนักศึกษาศาสนาบันการสร้างชาติ รุ่น 2
อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ผมรู้จัก ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ มาประมาณ 40 ปี ทั้งในชมรมมิตร (Amigo Club) ซึ่งเป็นชมรมของผู้ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศ และทำงานอยู่ในองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐกิจและภาคธุรกิจ आयุอยู่ในวัยทำงานด้วยกัน การพบปะสังสรรค์กันเดือนละครั้งทำให้เครือข่ายของการติดต่อประสานงานและมิตรภาพ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน เข้มข้นเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น

ผมได้เห็นแต่ว่า ดร.เกรียงศักดิ์ เป็นผู้มีความรู้กว้างขวางผู้หนึ่ง มีอุดมการณ์อันสูงส่ง พยายามเผยแพร่ความรู้และอุดมการณ์ให้แก่ชาวชมรมมิตรภาพอยู่เสมอ เมื่อมีโอกาส

ต่อมา เมื่อมีการจัดตั้งชมรมกงสุลกิตติมศักดิ์ และมากลายเป็น สมาคมกงสุลกิตติมศักดิ์ เมื่อปี พ.ศ. 2554 ซึ่งผมก็มีโอกาสเป็นประธานและนายกสมาคมฯ ติดต่อกันถึง 15 ปี ก็ได้เห็น ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ในเวทีนี้อีก ในฐานะกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์แห่งสาธารณรัฐซิมบับเว เราก็ได้ร่วมมือกันทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการกงสุล ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศที่เราเป็นผู้แทน ดร.เกรียงศักดิ์ ก็ยังดำรงตนเป็นผู้ที่ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอยู่เสมอ

จนกระทั่งเมื่อต้นปี พ.ศ. 2561 ซึ่ง ดร.เกรียงศักดิ์ ได้จัดตั้ง สถาบันการสร้างชาติ (Nation-Building Institute) ขึ้น ผมดูหลักสูตร แล้วก็เห็นว่าน่าเรียนมาก เพราะเป็นการนำความรู้ประสบการณ์และอุดมการณ์ ของประธานสถาบันเอง และของผู้บรรยายที่มีศักยภาพสูง ทั้งของไทยและของต่างประเทศมามอบแก่นักศึกษาของสถาบัน การสร้างชาติรุ่นต่าง ๆ ให้มาเข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างชาติ ในที่นี้คือชาติไทยของเรา มาช่วยกันขับเคลื่อนอุดมการณ์สร้างชาติไทยด้วยกัน

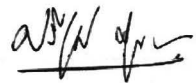
ผมจึงได้ตระหนักว่า สิ่งที่ ดร.เกรียงศักดิ์ ทำมาตลอดชีวิต มิได้ทำเพื่อตนเอง แต่ทำเพื่อส่วนรวม ทำเพื่อความเป็นอารยะ (Civilized) ของประเทศไทย ดร.เกรียงศักดิ์ จบปริญญาเอกมาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำหนึ่งของหลายภูมิภาคของโลก ถ้ายังรับราชการต่อมา อย่างน้อยก็ต้องได้รับตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยมีชื่อของรัฐอย่างแน่นอน ดร.เกรียงศักดิ์ มีความรู้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจ การวางยุทธศาสตร์ ศิลปะในการคิดและในการนำ หากทำธุรกิจก็คงจะร่ำรวยไปนานแล้ว

แต่ ดร.เกรียงศักดิ์ กลับทิ้งงานทั้ง 2 ภาคส่วน ทั้งภาครัฐกิจ และธุรกิจ แต่อุทิศจิตใจ เวลา และความรู้ความสามารถให้กิจการประชากิจ เพื่อให้คนที่อยู่ในระดับชั้นนำของภาคส่วนต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างชาติ การสร้างชาติไทยให้เป็นชาติที่เจริญ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้เป็นชาติอารยะ (Civilized Nation) ให้ประเทศและประชาชนชาวไทยพ้นกับดักของความยากจนให้ได้ ก่อนที่เราและท่านทุกคนจะอำลาจากโลกนี้ไป เราจะต้องทำให้ประเทศไทยมิใช่รัฐล้มเหลว เราจะต้องทำให้ประเทศไทยมีผู้นำอำนาจอธิปไตยแทนปวงชนชาวไทย ทั้งสามอำนาจอันได้แก่ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ เป็นคนดี มีศีลธรรม มีจริยธรรม เราจะต้องมีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพ มียุทธศาสตร์ที่แข่งขันกับประเทศ

ต่าง ๆ ในโลกได้ เราจะต้องมีการวางดุลแห่งอำนาจ (Balance of Power) ที่เหมาะสมระหว่างผู้ใช้อำนาจทั้งสามแทนปวงชนชาวไทย รวมทั้งการถ่วงดุลอำนาจอย่างเหมาะสมระหว่างประชาชนและผู้ใช้ อำนาจรัฐทั้งสามอำนาจ เราจะต้องช่วยกันจัดการเมืองน้ำเน่า ธุรกิจ การเมือง และการคอร์รัปชันออกจากประเทศไทย

หนังสือเรื่อง “อารยะสร้างชาติ” นี้ จึงเป็นหนังสือที่ทุกท่านควร อ่าน เพื่อให้ตระหนักว่า คนไทยทุกคน ไม่ว่าจะสืบเชื้อสายมาจากแผ่นดินใด ขณะนี้เราทุกคนเป็นคนไทย เกิดในแผ่นดินไทย อยู่ภายใต้การ ปกครองที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข จะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน ขจัดข้อเสียต่าง ๆ ที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน มาร่วมกันสร้างชาติไทย ให้เป็นอารยะประเทศ

ผมหวังว่า หนังสือ “อารยะสร้างชาติ” คงจะปลุกจิตสำนึกใน ความรักชาติไทย ของทุกท่าน และมาร่วมกันดำเนินชีวิตแบบที่มีความ มุ่งมั่น สร้างสิ่งที่ดีงาม และความเป็นอารยะให้แก่ “ชาติไทย” ด้วย กันทุก ๆ ท่าน トラバจนชีวิตจะหาไม่

ศรีภูมิ ศุขเนตร

คำนิยมโดย

ฯพณฯ อำนวย ปะติส

อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้ขอให้ผมเขียนคำนิยมต่อหนังสือเล่มใหม่ของท่าน ชื่อ “อารยะสร้างชาติ” ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสรับเชิญให้เขียนแสดงความคิดเห็นต่อหนังสือเล่มนี้

ผมยอมรับว่า ผมรออ่านหนังสือแนวนี้ของ ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ มานานแล้ว หลังจากที่ได้อ่านหนังสือแนวอื่นมามากมาย ทั้งแนวหลักปรัชญา หลักคิด หลักปฏิบัติ แนวการขับเคลื่อนสังคม เศรษฐกิจและการเมืองหลายแง่มุม

ระหว่างที่เรียน หรือ รับฟังคำบรรยายของ อ.แดน ในหลักสูตรนักบริหารระดับสูงเพื่อการสร้างชาติ สถาบันการสร้างชาติ หลายครั้ง ผมตั้งคำถามในใจเสมอว่า เมื่อใด อ.แดน จะเขียนพิมพ์เขียวสำหรับการสร้างชาติเสียที

บัดนี้ ผมอยากจะบอกกับท่านผู้อ่านหนังสือนี้ทุกท่านว่า ผมบรรลุความฝันในการได้เห็นได้อ่านพิมพ์เขียวในการสร้างชาติของ อ.แดน แล้ว

หนังสือนี้เสมือนบทสรุปหัวใจของการสร้างชาติ ในสำนักสถาบันการสร้างชาติที่เดียว ยิ่งอ่านยิ่งเห็นหัวใจของการสร้างชาติของสำนักนี้ที่ผมชื่นชมเป็นพิเศษ

ผมเคยพูดกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ หลายคนว่า ผมสังกัดสถาบันการ
สร้างชาติด้วยความเต็มใจและอยู่ในชุมชนคนสร้างชาตินี้อย่างมีความสุข
ด้วยความหวังว่าเราจะบรรลุเป้าหมายสร้างชาติไทยให้อารยะเสียที

ในฐานะนักปฏิบัติงานในพื้นที่และปฏิบัติงานในระดับนโยบายคน
หนึ่ง ผมเห็นว่า หนังสือ “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ มีคุณค่ามากเหลือ
เกิน เพราะให้แง่คิด มุมมองหลากหลายแต่มุ่งเป้า หรือ โฟกัสประเด็น
อย่างยิ่ง ใครไม่ได้อ่านจะเสียดายมาก ใครอ่านซ้ำก็จะได้ดูดีมีวิชาการ
และหลักปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ซ้ำกว่าคนอื่น รีบเถอะครับ รีบก้าวเดิน
ไปสร้างชาติด้วยกันครับ

หลังเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม 2562 นี้ ผมมั่นใจว่า หนังสือ
“อารยะสร้างชาติ” นี้ จะเป็นแนวทางในการสร้างชาติไทยยุคใหม่ให้
เจริญอารยะอย่างแท้จริง ผมจึงไม่ลังเลใจที่จะเชิญชวนท่านให้รีบอ่าน
และขยายสร้างความเข้าใจต่อแนวทางการสร้างชาติที่เป็นจริงโดยเร็ว

ผมขอชื่นชมหนังสือเล่มนี้สุดหัวใจเลยครับ และไม่ลังเลที่จะ
ชักชวนให้คนมาอ่านมากขึ้นอย่างรวดเร็วครับ

ขอขอบคุณ ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ที่ผลิตหนังสือ
เล่มนี้มาได้ทันเวลา ถูกที่และเหมาะกับสถานการณ์ของประเทศจริง ๆ

อันวาย ปะติเส

คำนิยมโดย

ฯพณฯ สมศักดิ์ ปรีชานันท์กกุล

อดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
และกระทรวงศึกษาธิการ

๑๖.๓๐ น. ของวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เกือบครึ่งทศวรรษภายใต้รัฐบาล คสช. เมืองไทยดูจะสงบปราศจากการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา แต่ในสังคมยังคงพบร่องรอยแห่งความขัดแย้งทางความคิดในทางการเมืองกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป ซึ่งสะท้อนถึงอุดมคติทางการเมืองยังคงคุกรุ่นพร้อมจะระเบิดได้ตลอดเวลา ผู้คนในสังคมก็มีทั้งเห็นด้วยและเห็นต่างในการบริหารประเทศของ คสช. และย่อมแน่นอนว่าความสงบสุขที่แท้จริงของคนในชาติยังไม่เกิดขึ้นจริง

อารยะสร้างชาติ หนังสือดีของยุคสมัยอีกเล่ม ที่คนไทยควรได้อ่าน

เนื้อหาสาระมุ่งเน้นที่จะปลุกจิตสำนึกความรักชาติที่ไม่เคยเหือดหายไปจากหัวใจคนไทยทุกคน มุ่งมั่นรวบรวมความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจกันให้เกิดเป็นความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียว ด้วยการกระตุ้นเตือนคนไทยให้เห็นถึงความสำคัญของชาติไทย ที่คนไทยทุกคนมีหน้าที่ร่วมกันที่จะต้องช่วยกันสร้าง ช่วยกันขับเคลื่อน ช่วยกันบำรุงรักษาชาติไทยของเราไว้ เป็นมรดกที่เราจะส่งมอบให้กับลูกหลานในอนาคตได้อย่างภาคภูมิใจ

ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศไม่อาจเกิดขึ้นได้ เพียงเพราะ
นักการเมืองไม่กี่คนที่ชนะการเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศ
หากแต่ความผาสุกของผู้คน และความเจริญของชาติบ้านเมืองอย่าง
ยั่งยืน จะบังเกิดขึ้นได้ก็เพราะพลเมืองมีความรู้ ความเข้าใจและมี
จิตสำนึกรักชาติ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติบ้านเมืองในทุกมิติ
จากระดับฐานรากไล่เรียงขึ้นสู่เบื้องบน

เนื้อหาสาระทั้งหมดล้วนอัดแน่นอยู่ในหนังสือในมือท่าน...เล่มนี้

ดร.

สมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล

คำนิยมโดย

ดร.สุพร สิมะกุลธร

ประธานกรรมการกิตติมศักดิ์
บริษัท กุลธรเคอร์บี จำกัด(มหาชน)
ประธานกรรมการบริษัทไทยแอพ
พลายแอนชอนด์สตร์จำกัด(มหาชน)

ศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ หรือที่ลูกศิษย์จะเรียกท่านว่า อาจารย์ ดร. แदन ท่านเป็นคนเรียนดีได้รับทุนของรัฐบาลไปเรียนที่ Monash University ประเทศออสเตรเลีย ท่านเป็นคนเรียนหนังสือเก่งสอบได้เกียรตินิยมอันดับ 1 ปริญญาตรีในสาขาเศรษฐศาสตร์ และก็จบปริญญาเอกในสาขาเดียวกัน จากนั้นท่านก็ได้ไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกอีกหลายแห่ง อาทิ ในประเทศอังกฤษ และสหรัฐอเมริกา เช่น University of Oxford, University of Cambridge และ Harvard University เป็นต้น เมื่อกลับมารับราชการในช่วงต้น ๆ ท่านเป็นอาจารย์ประจำ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และยังเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยหลายแห่งทั้งในและต่างประเทศ

กล่าวได้ว่าท่านเป็นพหูสูต เป็นอาจารย์สอนหนังสือ เป็นนักพูด นักคิด นักเขียน เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ การต่างประเทศ การวางแผนและการบริหารองค์กร เป็นต้น

ในด้านการเมือง ท่านเคยเป็น ส.ส. ระบบบัญชีรายชื่อ และเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงของประเทศ เคยเป็นที่ปรึกษาอดีตนายกรัฐมนตรีหลายสมัย และท่านเคยสมัครแข่งขันเป็นผู้ว่ากรุงเทพมหานครในอดีตเมื่อปี 2008 ฯลฯ

ผมรู้จักท่านอาจารย์ ดร. แดน มาประมาณเกือบ 20 ปี และได้ติดตามผลงานของท่านมาตลอด จากงานเขียนหนังสือ ซึ่งท่านได้เขียนหนังสือมาแล้วกว่า 200 เล่ม ถือได้ว่าท่านเป็นพหูสูตร เป็นปราชญ์ของแผ่นดินท่านหนึ่ง

เมื่อต้นปี 2561 ท่านได้โทรติดต่อนัดพบผม ท่านได้ปรารภว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่เป็นห่วงบ้านเมือง อยากรจะเห็นบ้านเมืองพัฒนาไปได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ท่านได้ยกตัวอย่างประเทศสิงคโปร์ เป็นประเทศเกิดใหม่พัฒนาเป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในไม่เกิน 30 ปี ฯลฯ ท่านมีความตั้งใจแน่วแน่ที่อยากจะเห็นประเทศไทยเป็นอารยะประเทศ จึงได้ก่อตั้งสถาบันการสร้างชาติขึ้นมา เพื่อจะอบรมสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ เมื่อเติบโตขึ้นจะได้มีจิตสำนึกที่ดี เก่ง และกล้า เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เป็นการสร้างคนรุ่นใหม่เพื่อการสร้างชาติ ในการนี้สถาบันการสร้างชาติก็ได้เปิดหลักสูตร **นักบริหารระดับสูงเพื่อการสร้างชาติ (นสช.)** แล้ว และได้มี นสช. สำเร็จหลักสูตรไปแล้ว 3 รุ่นในปี 2560

ผมรู้จักและศรัทธาในความรู้ความสามารถของท่านและเห็นความมุ่งมั่นของท่าน จึงเต็มใจสนับสนุนนโยบายของท่านและได้สมัครเป็น นสช. รุ่น 4 และปัจจุบันนี้ สถาบันการสร้างชาติได้อบรม นสช. ไปแล้ว 6 รุ่น ขณะนี้รุ่นที่ 7 ได้เปิดการอบรมอยู่ ตั้งแต่ 7 ก.พ. - 26 มิ.ย. 2562 (ปีหนึ่ง ๆ จะมี 3 รุ่น) ผมขอเชิญชวนท่านที่พอจัดเวลาได้ทุกวันพุธในระยะเวลา 4 เดือน มาสมัครเป็น นสช. ร่วมกันสนับสนุนสถาบันการสร้างชาติ เพื่อจะได้ร่วมกันสร้างชาติไทยให้เป็นอารยะประเทศในช่วงเวลาสองทศวรรษนี้ให้ได้รับ

หนังสือเรื่อง “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ เป็นงานเขียนที่ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้ถกแถลงแนวคิดการสร้างชาติในหลายมิติที่สำคัญ ๆ ไว้อย่างน่าสนใจทำให้เห็นการเกี่ยวของเชื่อมโยงของภาคส่วน องค์กร บุคคลที่ต่างเป็นส่วนสำคัญในการร่วมกันสร้างชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างอารยะประเทศ จึงเป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าที่ท่านควรมีไว้ในครอบครองอีกเล่มหนึ่ง

สุรพร สิมะกุลธร

คำนำ

เมื่อค่ำวันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ.2560 ในรายการศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ถามคำถาม 4 ข้อกับประชาชนเกี่ยวกับเลือกตั้ง

1. ท่านคิดว่าเลือกตั้งครั้งต่อไปจะได้รัฐบาลที่มีธรรมาภิบาลหรือไม่?
2. หากไม่ได้จะอย่างไร?
3. การเลือกตั้งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของประชาธิปไตย แต่การเลือกตั้งอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงอนาคตประเทศและเรื่องอื่น ๆ เช่น ประเทศชาติจะมียุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปหรือไม่นั้น ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง?
4. ท่านคิดว่า กลุ่มนักการเมืองที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในทุกกรณี ควรจะมีโอกาสเข้ามาสู่การเลือกตั้งอีกหรือไม่ หากเข้ามาได้อีก เกิดปัญหาอีก แล้วจะให้ใครแก้ไข และแก้ไขด้วยวิธีอะไร?

คำถามนี้ ส่งผลทำให้อุณหภูมิกการเมืองร้อนระอุขึ้น นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ย่อมไม่พอใจต่อคำถามแบบนี้และได้ตั้งคำถามย้อนกลับ เช่น พุดแบบนี้แปลว่ารัฐบาลจะอยู่ยาวใช่ไหม? รัฐบาล คสช. ต้องการอยู่ในอำนาจต่อไปใช่หรือไม่? จะถามประชาชนอีกทำไม เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนดไว้แล้ว? ฯลฯ

แม้ปฏิเสธไม่ได้ว่า คำถามเหล่านี้ มีส่วนชี้้นำความคิดประชาชนให้เกิดภาพวงจรการเมืองแบบเดิม ๆ หวนกลับขึ้นมาอีก อาจเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจว่า รัฐบาลจากการเลือกตั้งในอนาคตนั้นจะสร้างปัญหา

ให้ประเทศหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาคำตอบของประชาชนที่ได้ตอบคำถามในข้อแรก “ท่านคิดว่าการเลือกตั้งครั้งต่อไปจะได้รัฐบาลที่มีธรรมาภิบาลหรือไม่?” ปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่ตอบว่า “ได้” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ประชาชนยังคงเชื่อมั่นในระบบประชาธิปไตย เชื่อมั่นว่าประชาชนจะสามารถเลือกนักการเมืองที่เหมาะสมเข้ามาเป็นรัฐบาลได้..

ในมุมมองของผม มองอย่างเป็นธรรม คำถาม 4 ข้อ สะท้อนความกังวลต่ออนาคตประเทศที่ต้องฝากไว้ในมือนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งตามกติกาของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งโดยหลักการแล้ว ย่อมถูกต้องชอบธรรมกว่าการยึดอำนาจอย่างเผด็จการ

ปัจจุบันระบอบประชาธิปไตยได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่าเป็นระบอบการปกครองที่เหมาะสมหรือเลวร้ายน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นระบอบที่มีการถ่วงดุลอำนาจจากประชาชน ช่วยป้องกันมิให้ผู้ใช้อำนาจอธิปไตยใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ถูกต้องได้

การที่ประชาชนเสียงส่วนใหญ่เป็นเพียงผู้เลือกตัวแทนเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตย หลังเลือกตั้งได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างไร รัฐบาลอย่างไร นโยบายไปในทิศทางใด ย่อมสะท้อนความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ แต่จากประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในรัฐต่าง ๆ ทั่วโลก พิสูจน์แล้วว่า ระบอบประชาธิปไตยยังมีจุดอ่อนหลายประการ อาทิ หากเสียงส่วนใหญ่ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง หรือถูกชักจูงด้วยนโยบายประชานิยมที่เอื้อประโยชน์เฉพาะหน้า ย่อมสร้างปัญหาให้กับประเทศได้ในที่สุด หรือหากผู้แทนที่เลือกเข้าไปบริหารประเทศ ขาดความรู้ความสามารถ แม้ตั้งใจดีแต่กำหนดกฎหมายหรือออกนโยบายที่นำพาประเทศไปในทิศทางที่ผิดพลาด ย่อมทำให้ประชาชนทั้งประเทศรับผลร้ายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในฐานะประชาชนเจ้าของประเทศ ทุกคนย่อมอยากเห็นประเทศ
เดินหน้าไปอย่างราบรื่น ไร้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง รัฐบาล
สามารถทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าอย่างราบรื่นได้

ทว่าที่น่าห่วง เพราะที่ผ่านมา รัฐบาลทุกยุค ทุกสมัย มักจะไม่
ทำให้ประเทศพัฒนาได้อย่างมีวิสัยทัศน์จะมีเพียง “นโยบาย” ที่บอก
ว่าจะทำอะไรบ้างในช่วงอยู่ในวาระ 4 ปี ของการเป็นรัฐบาล ซึ่งหาก
พิจารณานโยบายการบริหารประเทศของรัฐบาลที่ผ่านมา ๆ มา สามารถ
แบ่งได้เป็น

- ... นโยบายเร่งด่วน – เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
- ... นโยบายระยะยาว – เพื่อทำหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพ
- ... นโยบายประชานิยม – เพื่อรักษาและขยายฐานเสียง
- ... นโยบายเมกะโปรเจกต์ – เพื่อหาเงินก้อนใหญ่
- ... นโยบายรายวัน – เพื่อแก้ปัญหาฉุกเฉิน จากเหตุการณ์
เฉพาะหน้า

รัฐบาลมองเพียง 4 ปี ที่ต้องสร้างผลงานรูปธรรมให้ได้มากที่สุด
จึงมีแต่นโยบายระยะสั้น ไม่เพียงเท่านั้น โอกาสที่ความขัดแย้งทางการเมือง
จะหวนกลับมา มีความเป็นไปได้สูง เพราะแม้กระทั่งบัดนี้ รัฐบาล
ชุดนี้ ยังไม่สามารถสร้างความปรองดอง ระหว่างขั้วขัดแย้งทางการเมือง
ได้อย่างแท้จริง

คำถามของท่านนายก จึงสะท้อนสิ่งหนึ่งที่อยู่ในใจผมลึก ๆ มา
โดยตลอด นั่นคือ เราไม่ควรฝากประเทศไว้กับการเมืองน้ำเน่าแบบ
เก่า ๆ แต่ควรมีส่วนช่วยการเมืองสร้างชาติ ที่มีความจริงใจต่อ
ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศอย่างแท้จริง

เราขอมไม่ยากให้นักการเมืองนำพาประเทศอย่างไร้ทิศทาง ทำให้ประชาชนต้องอยู่บนความเสี่ยงต่ออนาคตที่ไม่แน่นอนตลอดเวลา แทนที่จะพาประเทศเจริญก้าวหน้า กลับไปในทิศตรงข้ามความเจริญ พาประเทศไปสู่ความตกต่ำเลวร้ายลง

เราคงไม่ยากเห็นประเทศไทย เป็นเหมือนหลายประเทศในโลก ที่ต้องกลายเป็นรัฐล้มเหลว เช่น เวเนซุเอล่า อาร์เจนติน่า ฯลฯ เพราะประชาชนฝากประเทศไว้ในมือผู้นำการเมือง ซึ่งจงใจประชาชนด้วย นโยบายประชานิยม ให้พึงพอใจกับประโยชน์และสวัสดิการสังคม ฟุ่มเฟือยที่ได้รับ แต่รัฐบาลกลับบริหารประเทศอย่างผิดพลาด ในขณะที่ภาคส่วนอื่น ๆ อ่อนแอ ทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชน ไม่มีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งของประเทศ เพราะถูกภาคการเมืองครอบงำหมด ดังนั้น เมื่อเกิดวิกฤตจึงนำไปสู่ความล่มสลายทั้งระบบ

ในมุมมองของผมการเมืองเป็นเรื่องที่ดี การเมือง คือ งานเพื่อชาติบ้านเมือง การเมืองเป็นเรื่องของความเสียสละเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม แต่เราต้องยอมรับความจริงว่า เราไม่สามารถฝากอนาคตของประเทศไว้กับ นักการเมือง หรือ รัฐบาลชุดต่อ ๆ ไปได้ โดยที่เราเพียงแต่ 'เฝ้าดู' และคอย 'วิพากษ์วิจารณ์' แต่ไม่ลุกขึ้นมาทำอะไรเลย!!

ในหนังสือ สยามอารยอนุสติ : รักชาติแบบอารยะ ผมกล่าวไว้ว่า ถ้าคนในชาติอ่อนแอในความรักชาติ อ่อนแอที่จะเป็นคนดี คนเก่ง คนกล้าที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับความเลวร้ายทั้งปวงที่กำลังเบงบานขึ้น ชาติคนที่ยอมเสียสละเพื่อทำประโยชน์ต่อประเทศชาติ อนาคตของประเทศไทยคงเหมือนรัฐนาวาหรือเรือที่ลอยอย่างเคื่องคว้าง ไร้จุดหมายปลายทาง

ผมคิดว่า การพัฒนาประเทศไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์ไม่สามารถฝากไว้กับเพียง รัฐบาล ชุดต่าง ๆ ที่จะเข้ามาขับเคลื่อนประเทศ ผ่านการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้น แต่ต้องเกิดจากการเคลื่อนไหวของประชาชนทั้งประเทศ ที่ปรารถนามีส่วนร่วมเคลื่อนไหวประเทศไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์ร่วมกัน เพราะประเทศเป็นของเราทุกคน ถ้าเราอยากเห็นอนาคตแบบใด เราต้องช่วยกันสร้างให้เป็นแบบนั้น

“หนังสืออารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ จึงเป็นอีกเล่มหนึ่งในชุด ที่นี้ อารยะ มุ่งหมายเพื่อปลูกจิตสำนึกรักชาติที่มีอยู่แล้วในหัวใจพวกเราทุกคน ให้กลายเป็นพลังอุดมการณ์เดียวกัน ปรารถนาร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ สร้างชาติไทยที่รักยิ่งให้เจริญงอกงามอย่างยั่งยืนทุกด้าน ในทิศทางที่ถูกต้องดีงาม

เนื้อหาในหนังสือ เริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างชาติ ตอบข้อสงสัยว่าชาติมีอยู่แล้ว ทำไมต้องสร้างชาติ การสร้างชาติคืออะไร แตกต่างจากการสร้างรัฐอย่างไร การสร้างชาติมากกว่าการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ อย่างไร และใครบ้างที่ควรมีส่วนร่วมในการสร้างชาติ และเราจะมีส่วนร่วมสร้างชาติอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างไร

ผมได้นำเสนอแนวคิดที่สำคัญว่า การสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงและเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน จะต้องสร้างจากล่างขึ้นบน คือจากประชาชนคนเล็กคนน้อยกลุ่มต่าง ๆ ทั่วประเทศ มากกว่าปล่อยให้ตัวแทน หรือผู้มีอำนาจทางการเมืองกำกับทิศทางอนาคตคนทั้งชาติเพียงกลุ่มเดียวได้ แต่ต้องทำงานประสานร่วมกันในลักษณะของตริทีกิจสร้างชาติ คือ รัฐกิจ อุตกิจ และประชากิจ โดยเริ่มจากการร่วมอุดมการณ์ชาติ และมีภาพอนาคตประเทศไทยที่พึงประสงค์แบบเดียวกัน

ที่สำคัญ การสร้างชาติจะมีพลัง เราจำเป็นต้องรวมตัวกันเป็น ‘สังกัดสร้างชาติ’ เดียวกัน เพื่อเป็นที่แลกเปลี่ยนความคิดให้ตกผลึก ในอุดมการณ์สร้างชาติเดียวกัน วางหลักหมุดการสร้างชาติในทิศทาง ที่ถูกต้องเหมาะสมและดึงมาอย่างยั่งยืน สอดคล้องตั้งแต่ระดับ รากฐานหลักปรัชญาจนถึงหลักปฏิบัติ ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศในด้านต่าง ๆ อย่างรอบคอบ และ ร่วมกันลงมือในภาคปฏิบัติอย่างเข้มข้นเป็นขั้นตอน ตั้งแต่เรื่องเล็ก ๆ จนถึงเรื่องใหญ่ ๆ ครอบคลุมทุกเรื่องในที่สุด

ผมได้มีส่วนเป็นผู้ก่อตั้ง ‘สถาบันการสร้างชาติ’ (Nation-Building Institute) ขึ้น หลังจากคิดมานานกว่า 39 ปี หลังจากจบปริญญาเอก กลับมารับราชการและเป็นอาจารย์ และทำงานหลายภาค ส่วนเพื่อพัฒนาสังคมไทยมาโดยตลอด แต่คิดมาตลอดว่า การสร้างชาติในทิศทางที่พึงประสงค์จะเป็นจริงได้ ต้องชักชวนคนไทยทั้งประเทศเข้าร่วมสังกัดสถาบันการสร้างชาติ เพื่อให้สถาบันนี้เป็นแหล่ง เพาะเมล็ดพันธุ์แห่งอุดมการณ์ความรักชาติ เพื่อให้มีอุดมการณ์ เดียวกัน มีกรอบแนวคิดในการพัฒนาประเทศไปในทิศเดียวกัน รวมทั้งเป็นแหล่งเพาะเมล็ดพันธุ์ทางปัญญาเพื่อการสร้างชาติ โดยกลั่นกรอง แนวคิดและแนวทางสร้างชาติ ให้เป็น ‘ศาสตร์’ ที่เรียนรู้และเข้าใจได้ และเป็น ‘ศิลป์’ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติ

ในช่วงที่ผ่านมา สถาบันการสร้างชาติ เริ่มต้นจากผู้นำระดับสูง ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน จำนวนมากมาย เข้าร่วม โดยสถาบันแห่งนี้ได้ช่วยพัฒนาภาวะการนำ ภาวะการบริหาร และภาวะคุณธรรม เพื่อนำการสร้างชาติ ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างบูรณาการทั้ง 3 ภาคกิจ

วัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนี้ ผมปรารถนาเชิญชวนผู้อ่านเข้าร่วม “สังกัดสร้างชาติ” ผ่านสถาบันการสร้างชาติ เพื่อช่วยกันนำพาประเทศให้เกิดความเจริญงอกงามอย่างยั่งยืนในทุกด้าน ทั้งด้านกายภาพและจิตภาพอย่างมีคุณธรรม ร่วมสร้างสังคมพหุเอกานิยม ที่มีเอกภาพในความแตกต่างหลากหลาย คนทุกกลุ่มได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน ทุกคนอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี ไม่มีใครถูกทอดทิ้ง และไม่มีใครยากจนยกเว้นสมัครใจ นำประเทศสู่อนาคตที่มั่นคงและยั่งยืนร่วมกัน

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะมีส่วนชี้ทางและสร้างแรงบันดาลใจให้ทุกท่านได้ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าสูงสุด คือ ได้ใช้ชีวิตเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับแผ่นดินไทยที่รักยิ่ง ทั้งไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลานไทยสืบไป

.....

ငါ့အဖေဟာ

1

**ความหมายของ
การสร้างชาติ**

...การสร้างชาติ (nation-building) ก็อะไร?

...การสร้างชาติ ต่างจากการสร้างรัฐ (state-building) อย่างไร?

ในบทแรกนี้ ผมขออธิบายความแตกต่างในนิยามระหว่าง การสร้างชาติ กับ การสร้างรัฐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและยอมรับในนิยามเดียวกัน โดยจะพิจารณาตั้งแต่การเกิดรัฐชาติสมัยใหม่หลังยุคอาณานิคม ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 มีรัฐชาติใหม่ ๆ จำนวนมากเกิดขึ้นทั่วโลก ซึ่งเริ่มมีการใช้คำว่า การสร้างรัฐ ขึ้น

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง ประเทศเจ้าอาณานิคมตะวันตก ไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ต่างได้รับความเสียหายจากสงครามอย่างรุนแรง ประสบปัญหาเศรษฐกิจ มีความอ่อนแอลง เป็นเหตุให้ประเทศที่ตกเป็นอาณานิคมเห็นโอกาสในการปลดปล่อยตนเองเป็นอิสระ ในช่วงนั้น การเรียกร้องเอกราชได้เกิดขึ้นพร้อมกันในหลายพื้นที่ทั่วโลก ทั้งในแอฟริกา เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ หลังจากนั้น ประเทศอาณานิคมต่าง ๆ เริ่มได้รับเอกราชตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 จบลง รัฐใหม่จำนวนมากได้เกิดขึ้น โดยแบ่งตามเส้นเขตแดนซึ่งเจ้าอาณานิคมได้กำหนดไว้

นักวิชาการส่วนใหญ่จึงให้ความหมายการสร้างรัฐ ในความหมายของกระบวนการสร้างรัฐชาติที่เกิดขึ้นใหม่

ภายหลังได้รับอิสรภาพ รัฐที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านี้จำเป็นต้องวางโครงสร้างและสถาบันทางการเมืองการปกครอง เพื่อเสริมสร้างรัฐให้มั่นคงและสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม จึงมุ่งสร้างสถาบันสำคัญของชาติให้มั่นคง อาทิ สถาบันทางการเมือง สถาบันทางเศรษฐกิจ สถาบันทางการเมืองทหาร สถาบันตุลาการ สถาบันราชการ ฯลฯ โดยมีการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองและระบบราชการให้เข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดสรรทรัพยากร และจัดหาบริการสาธารณะให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง มีการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดเสถียรภาพและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบ้านเมือง มีการพัฒนาด้านการทหารที่เข้มแข็ง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในประเทศ และมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้สามารถสร้างความเจริญมั่งคั่งให้กับประเทศได้

อย่างไรก็ตาม การสร้างรัฐจะเสร็จสมบูรณ์ มักพิจารณาตามนิยามความเป็น “รัฐ” (state) ตามที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญามอนเตวิเดโอว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของรัฐ (Montevideo Convention on Rights and Duties of the States)¹ โดยรัฐจะต้องมี 4 องค์ประกอบ² ได้แก่

1. มีประชากรที่อาศัยอยู่ถาวร (a permanent population)
2. มีดินแดนหรืออาณาเขตที่แน่นอน (a defined territory)

¹ อนุสัญญาที่เกิดขึ้นระหว่างการประชุมภาคีชาติอเมริกาครั้งที่ 7 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย ในวันที่ 26 ธันวาคม ค.ศ. 1933 กำหนดสิทธิและหน้าที่ของรัฐ โดยบอกถึงสถานะความเป็นรัฐชาติไว้

² Montevideo Convention on Rights and Duties of States. (2016). In J. Klabbers (Ed.), *International Law Documents* (pp. 2-4). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/9781316577226.005

3. มีรัฐบาล (government)
4. มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับรัฐอื่น (capacity to enter relation with other state) นั่นคือ มีอำนาจอธิปไตยของตนเอง

แม้สภาพความเป็นรัฐชาติจะสมบูรณ์ภายใต้นิยามนี้ คือ เป็นประเทศที่มีอาณาเขตแน่นอน มีเส้นแบ่งเขตแดนที่ชัดเจน ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ มีประชากรอาศัยอยู่ร่วมกันจำนวนหนึ่ง สามารถปกครองตนเองได้โดยมีรัฐบาล เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยทำหน้าที่บริหารปกครองประเทศ และมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐอื่น ๆ แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นชาติที่สมบูรณ์ เพราะนิยามดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงความ เป็นปึกแผ่นและความเป็นเอกภาพภายในประเทศด้วยอัตลักษณ์ชัดเจน

ความเป็นรัฐสมัยใหม่เกิดจากการกำหนดเขตแดนที่แน่นอน ซึ่งเจ้าอาณานิคมได้กำหนดแบ่งไว้ โดยไม่คำนึงว่า รัฐตามเส้นแบ่งเขตแดนนั้น ได้รวมประชาชนที่มีเชื้อชาติ ศาสนาที่แตกต่าง หรือเป็นศัตรูกันมาอย่างยาวนานตลอดประวัติศาสตร์หรือไม่ ดังนั้น เมื่อประเทศเหล่านี้ได้รับเอกราช แม้จะครบถ้วนภายใต้นิยามความเป็นรัฐแต่ปรากฏว่าภายในประเทศกลับเกิดความขัดแย้ง แตกแยกอย่างรุนแรง และชนกลุ่มใหญ่ที่ถืออำนาจอธิปไตย กลับใช้อำนาจนั้นในการกดขี่ข่มเหงชนกลุ่มน้อยในประเทศ

นอกจากนี้ การสร้างรัฐในรัฐชาติที่เกิดขึ้นใหม่ หลังจากการได้รับอิสรภาพจากอาณานิคม มักได้รับการช่วยเหลือจากภายนอกประเทศ โดยเฉพาะประเทศเจ้าอาณานิคมเดิม ประเทศมหาอำนาจ และสหประชาชาติ ในการเข้ามาช่วยวางโครงสร้างสถาบันต่าง ๆ การ

สนับสนุนผู้นำทางการเมืองเพื่อจัดตั้งรัฐบาล แต่การสร้างรัฐโดยพึ่งพาอำนาจภายนอก หรือสนใจเพียงโครงสร้างสถาบันต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในชาติ ท่ามกลางความแตกต่างทางชาติพันธุ์ (ethnic) ศาสนา (religious) และเชื้อชาติ (race) ของคนกลุ่มต่าง ๆ ภายใต้ขอบเขตรัฐชาติเดียวกัน ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งแตกแยกภายใน

เมื่อเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น นักวิชาการจึงสรุปว่า บางประเทศอาจมีความเป็นรัฐ แต่ขาดความเป็นชาติ (states without nations)³ เช่น ประเทศในกลุ่มเมลาเนเชีย ไม่ว่าจะเป็นปาปัวนิวกินี หมู่เกาะโซโลมอน และวานูอาตู ล้วนประกอบด้วยชนหลายเผ่าพันธุ์ อย่างเช่น ปาปัวนิวกินี มีประชากรประมาณ 5 ล้านคน มีทั้งชาวเมลาเนเซียน ปาปัว เนกริต ไมโครนีเซียน พอลินีเชีย และชนเผ่าเล็ก ๆ อีก โดยมีภาษามากกว่า 800 ภาษา เป็นต้น หรือแทบทุกประเทศในทวีปแอฟริกา ล้วนประกอบด้วยชนหลายเผ่ารวมกัน บางเผ่าเป็นศัตรูกันมายาวนาน เมื่อรวมเป็นประเทศเดียวกัน เผ่าที่มีอำนาจปกครองมักเข้าข้างพวกตนและกดขี่อีกพวกหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดความแตกแยก นำไปสู่สงครามกลางเมือง หรือร้ายแรงขนาดฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อย่างเช่น เหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในรวันดา เป็นต้น

ดังนั้น ในการสร้างรัฐจึงไม่สามารถละเลย 'การสร้างชาติ' ได้ เมื่อนิยามของคำว่า การสร้างรัฐ ไม่ครบถ้วนในความเป็นรัฐที่มีเสถียรภาพด้วยความเป็นชาติ จึงมีแนวคิดเรื่องการสร้างชาติขึ้น เพื่อให้ความสำคัญต่อการสร้างความเป็นปึกแผ่นของคนภายในชาติ

³ Dinnen (2007)

๑๑ การสร้างชาติ จึงหมายถึง การสร้างอัตลักษณ์ประจำชาติ (national identity) การสร้างความรู้สึกร่วมในความเป็นชาติภายใต้ขอบเขตของรัฐ เพื่อให้ความเป็นรัฐที่เกิดขึ้นใหม่มีความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ได้รับการสร้างอย่างสมบูรณ์

๑๒ การสร้างชาติ จึงเป็นการพยายามสร้างอัตลักษณ์ของชาติ สร้างความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้นในชาติ สร้างความรู้สึกร่วมว่าเป็น “คนชาติ” เดียวกัน แม้มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และความแตกต่างอื่น ๆ แต่มีตัวร่วมในความเป็นคนในรัฐเดียวกัน โดยการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้ทุกคนตระหนักในความเป็นชาติ เช่น การมีธงชาติ เพลงชาติ วันชาติ สนามกีฬาแห่งชาติ ภาษาประจำชาติ บุคลิกลักษณะประจำชาติ อาหารประจำชาติ เป็นต้น รวมทั้ง การสร้างสังคมที่คำนึงถึงคนกลุ่มต่าง ๆ ส่งเสริมความเท่าเทียมและจัดสรรอำนาจอย่างเหมาะสม

ยกตัวอย่างเช่น ประเทศยูโกสลาเวีย หลังได้รับเอกราชจากสหภาพโซเวียต ในปี ค.ศ. 1948 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ภายในประเทศประกอบด้วย 6 ชนชาติ ซึ่งแตกต่างกันมากทั้งเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี ได้แก่ เชื้อชาติบอสเนียแอก โครแอท มอนเตเนกริน มาซิโดเนีย สโลวีเนีย โคอิวาร์ และอัลแบเนีย แต่ภายใต้การนำของจอมพล ยอซีป บรอซ ตีโต (Josip Broz-Tito) รัฐบุรุษ และประธานาธิบดี สามารถรวบรวมรัฐอิสระเหล่านี้ไว้ด้วยกันได้ ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างไม่แตกแยก โดยให้มีส่วนปกครองตนเอง ให้เสรีทั้งการนับถือศาสนา และการถือครองทรัพย์สินทำให้อยู่ร่วมกันได้

คำว่า การสร้างชาติ ในบริบทของการสร้างรัฐสมัยใหม่ จึงหมายถึง การสร้างอัตลักษณ์ประจำชาติ (national identity) เพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นในประเทศที่มีความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ฯลฯ ส่งเสริมการเกิดสังคมนพหุวัฒนธรรม และส่งเสริมการจัดสรรอำนาจทางการเมือง (power sharing) อย่างเป็นธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาความแตกแยกภายในชาติ จากคนกลุ่มต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม หากย้อนกลับไปดูในประวัติศาสตร์และความหมายของคำว่า “ชาติ” (nation) เราสามารถกล่าวได้ว่า การสร้างชาติเกิดมานานแล้ว ตั้งแต่สังคมนมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มชนเดียวกัน เพราะในความหมายของคำว่า ชาติ จะหมายถึง กลุ่มชนขนาดใหญ่ที่มีความผูกพันอย่างแน่นแฟ้น ยึดโยงกันด้วยอัตลักษณ์ประจำชาติ เช่น วัฒนธรรม ศาสนา ประวัติศาสตร์ ภาษาหรือชาติพันธุ์ที่มีร่วมกัน ฯลฯ ไม่ได้ยึดโยงกันด้วยเส้นเขตแดนที่ขีดแบ่งเป็นประเทศ ดังนั้นชาติจึงมีมาก่อนรัฐ เพราะให้ความหมายของเชื้อชาติ กลุ่มชนที่อยู่รวมกัน

ความเป็นชาติจึงไม่ได้ผูกพันด้วยเส้นเขตแดน แต่ผูกพันด้วยอัตลักษณ์บางอย่างที่มีร่วมกัน หรือที่นักวิชาการให้ความหมายว่า ชาติ คือ ชุมชนจินตนาการ (imagined community) อาทิต

เบเนดิก แอนเดอร์สัน (Benedict Anderson) ให้ความหมายและนิยามความเป็นชาติว่า เป็นชุมชนการเมืองในจินตนาการ (an imagined political community) และจินตนาการขึ้นโดยมีทั้งอธิปไตยและมีขอบเขตจำกัดมาตั้งแต่กำเนิด⁴

⁴ ANDERSON, B. R. O. (1991). Imagined communities: reflections on the origin and spread of nationalism. London, Verso. pp. 6-7.

ฮิวซ์ ซีตัน-วัตสัน (Hugh Seton-Watson) นักประวัติศาสตร์ แสดงทัศนะไว้คล้ายคลึงกันว่า ชาติเกิดขึ้นเพราะสมาชิกในชุมชนนั้น ตระหนักว่าพวกเขาเป็นคนในชาติ หรือทำตัวราวกับว่า พวกเขาสร้างมันขึ้นมา⁵

การที่ชาติมีลักษณะเป็นชุมชนจินตนาการ หรือเป็นชุมชนทางสังคมที่ถูกสร้างขึ้น จากจินตนาการของคนในชุมชน เพราะพวกเขารับรู้ ว่า ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แม้ว่าสมาชิกในชุมชนจะไม่รู้จักกัน เป็นส่วนตัว ไม่เคยพบหน้าพูดคุยกัน แต่ในความคิดของพวกเขาจะรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกัน มีความสนใจหรือมีอัตลักษณ์ร่วมที่สะท้อนความเป็นพวกเดียวกัน มีความรู้สึกผูกพัน เป็นพี่เป็นน้อง เป็นพวกเดียวกันที่ต้องช่วยเหลือกัน

หากพิจารณาชาติในนิยามนี้ ย่อมสะท้อนให้เห็นว่า การสร้างชาตินั้นมีมานานแล้ว ก่อนการสร้างรัฐสมัยใหม่ เพียงแต่ไม่ได้ใช้คำว่า การสร้างชาติ โดยอาจอยู่ในลักษณะของการส่งผ่านอุดมการณ์ชาตินิยม (nationalism) จากผู้ปกครองประเทศ เพื่อสร้างความรู้สึกรักชาติ ภาควิชาใจในความเป็นชาติ หวงแหนชาติ พร้อมปกป้องช่วยเหลือ และสนับสนุนชาติ โดยทำให้คนในชาติรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกัน มีอัตลักษณ์ร่วมกันผ่านภาษา วัฒนธรรม การศึกษา ชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์ชาตินิยมที่ผู้ปกครองนำมาใช้ อาจกลายเป็นการทำให้ประชาชนเกิดความคลั่งชาติ พร้อมปกป้องชาติตนและทำลายชาติอื่น มุ่งสร้างความยิ่งใหญ่และเข้มแข็งเพียงชาติของตน หรือ

⁵ Seton-Watson Hugh. (1977). Nations and States: An Enquiry into the Origins of Nations and the Politics of Nationalism. Boulder, Colo. Westview Press, p. 5.

เลือกปฏิบัติทางบวกต่อชนกลุ่มใหญ่ภายในชาติ โดยละเอียดหรือพยายามกลืนกลายชนกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยด้วยอำนาจและวัฒนธรรมของชนกลุ่มใหญ่ ซึ่งแตกต่างจากความหมายของการสร้างชาติตามสมควรจะเป็นสำหรับรัฐสมัยใหม่

กล่าวโดยสรุป การสร้างชาติ โดยทั่วไป หมายถึง การสร้างอัตลักษณ์ภายในชาติ ส่วนการสร้างรัฐ หมายถึง การวางโครงสร้างพื้นฐานและสถาบันต่าง ๆ เพื่อการบริหารและปกครองรัฐ อาจเรียกรวม ๆ ว่า การสร้างรัฐชาติ (nation-state building) เพื่อให้ความหมายถึง การสร้างรัฐชาติสมัยใหม่ โดยคำนึงถึงการสร้างรัฐและการสร้างชาติไปพร้อม ๆ กัน

หากพิจารณาเป้าหมายการสร้างรัฐชาติ (รวมการสร้างรัฐและการสร้างชาติ) หลังการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ในปี ค.ศ. 1991 ก่อให้เกิดรัฐเอกราชใหม่ 15 รัฐ และการล่มสลายของสหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย ส่งผลให้เกิดรัฐเอกราชใหม่อีก 6 รัฐ การล่มสลายของเจ้าลัทธิอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ที่เกิดขึ้น เท่ากับ 'อุดมการณ์คอมมิวนิสต์' ได้ล่มสลายลงไปด้วย ส่งผลให้เป้าหมายการสร้างรัฐชาติสมัยใหม่ จึงมุ่งพัฒนาตามตัวแบบประชาธิปไตยตะวันตกเป็นหลัก

การเกิดขึ้นของรัฐสมัยใหม่ นับตั้งแต่การล่มสลายของลัทธิล่าอาณานิคม จนถึงการล่มสลายของลัทธิคอมมิวนิสต์ ในหลายประเทศ จึงมีเป้าหมายของการสร้างรัฐ หรือ รัฐชาติ คือ การทำให้เป็นประชาธิปไตยแบบตะวันตก (western-type liberal democracy) โดยรวมการสร้างรัฐและการสร้างชาติไปพร้อม ๆ กันภายใต้หลักการพื้นฐานของประชาธิปไตย (democracy's fundamental) อาทิ

- ๑๑ เป้าหมายของการพัฒนาการเมือง คือ นำประเทศไปสู่การเป็นประชาธิปไตย (democratization) ตามแบบตะวันตกที่การเมืองมีเสถียรภาพ ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ใช้หลักนิติรัฐในการปกครอง รัฐบาลมีธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบต่อประชาชน ปราศจากการแทรกแซงและใช้อำนาจเผด็จการ
- ๑๒ เป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ คือ นำประเทศสู่ความทันสมัย (modernization) เป็นเศรษฐกิจทุนนิยมเสรี มีตัวแบบจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่ประสบความสำเร็จของประเทศตะวันตก
- ๑๓ เป้าหมายของการพัฒนาสังคม คือ นำประเทศสู่สังคมพหุนิยม (pluralist society) บนหลักของเสรีประชาธิปไตย ให้คุณค่าความแตกต่างหลากหลาย เป็นสังคมที่เคารพในสิทธิเสรีภาพและเสมอภาค การรับประกันสิทธิมนุษยชน การปกป้องชนกลุ่มน้อย

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องการสร้างรัฐ และการสร้างชาติ พบว่ามักเป็นการให้ความสำคัญกับการสร้างรัฐที่เกิดขึ้นใหม่หลังยุคอาณานิคม รัฐเกิดใหม่จากการล่มสลายของสหภาพโซเวียตและยูโกสลาเวีย รัฐที่เพิ่งได้รับเอกราช และอาจรวมถึงรัฐล้มเหลว (failed states) จากวิกฤตเศรษฐกิจหรือได้รับผลกระทบรุนแรงจากสงคราม แต่สำหรับรัฐหรือประเทศอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว จะไม่มีการกล่าวถึงการสร้างรัฐและการสร้างชาติ โดยอาจคิดว่าเป็นรัฐที่ดำรงอยู่มานานแล้ว และพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า “สร้าง”

ดังนั้น คำถามจึงเกิดขึ้นว่า **ประเทศที่ไม่ได้เป็นรัฐเกิดใหม่ แต่เป็นรัฐชาติที่มีมานานแล้ว ยังคงต้อง “สร้างชาติ” อยู่หรือไม่?**

ในมุมมองของผม การสร้างชาติ ไม่ได้เป็นเพียงการอำรงไว้ซึ่งเอกภาพและอัตลักษณ์ร่วมกันของคนในชาติ ความเป็นปึกแผ่นในความ เป็นชาติ และไม่ได้มีไว้เฉพาะรัฐที่เกิดใหม่หรือรัฐล้มเหลวเท่านั้น แต่ เป็นเรื่องของทุกรัฐในโลก...รวมทั้ง ประเทศไทยด้วย

ทั้งนี้ เพราะนิยาม “การสร้างชาติ” ในความหมายของผม หมายถึง กระบวนการสร้างอนาคตชาติอย่างมีเป้าหมายเชิงอุดมการณ์ เพื่อวางรากฐานประเทศสู่ความเป็นปึกแผ่นมั่นคงและเจริญงอกงามอย่าง ยั่งยืนในทุกด้าน ซึ่งคนทั้งประเทศเห็นพ้องและมีส่วนร่วม โดย ประชาชนสามภาคกิจ ได้แก่ รัฐกิจ ธุรกิจ และประชากิจ เป็นแกน นำในการสร้างคน ระบบ และบริบทต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการสร้างชาติ

การสร้างชาติ คือ ‘การสร้างอนาคตชาติ’
อย่างมีเป้าหมายเชิงอุดมการณ์

...การสร้างชาติ จึงไม่ได้หมายถึง ที่ผ่านมามีชาติ...

การสร้างชาติในนิยามนี้ ไม่ได้หมายถึง การสร้างรัฐที่เกิดใหม่ ไม่ใช่ที่ผ่านมายังไม่มีชาติ แต่เป็นการนำประเทศไปสู่ “อนาคต” ในแบบที่คนทั้งชาติอยากเห็นและร่วมอุดมการณ์เพื่อสร้างชาติไปด้วยกัน การสร้างชาติจึงเป็นกระบวนการที่ทุกประเทศต้องทำต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ ล้วนมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนใน ทุกด้าน ต้องตั้งเป้าให้เหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา ประเทศอยู่ในระบบ

เปิดที่ปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อประเทศตลอดเวลา จำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ดังนั้น แม้ประเทศที่ร่ำรวยแล้ว พัฒนาแล้ว เช่น สิงคโปร์ เยอรมัน เกาหลีใต้ ฯลฯ ปัจจุบันก็ยังสร้างชาติอย่างต่อเนื่อง

ในหนังสือสยามอารยะ แมนนิเฟสโต : แดงการณ์สยามอารยะ ผมได้ประกาศเจตนารมณ์การสร้างชาติ เพื่อชักชวนคนไทยทั้งประเทศ ร่วมสร้างชาติสู่ความอารยะ โดยมีเป้าหมายเชิงอุดมการณ์ คือนำประเทศไทยสู่ “สยามอารยะ” หรือ ประเทศเจริญงอกงามอย่างบูรณาการ สมดุลและยั่งยืนในทุกด้าน ทั้งทางด้านวัตถุ จิตใจ และคุณธรรม ภายใต้สังคมพหุเอกานิยม ที่มีเอกภาพในความแตกต่าง หลากหลาย คนทุกกลุ่มได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน ทุกคนอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี ไม่มีใครถูกทอดทิ้ง และไม่มีใครยากจนยกเว้นสมัครใจ เพื่อนำประเทศสู่อนาคตที่มั่นคงและยั่งยืน”⁶ และมีเป้าหมายสูงสุด คือนำสยามประเทศชียอดคลื่นลูกสุดท้าย...สังคมแห่งความดี หรือ สังคมอารยะ⁷

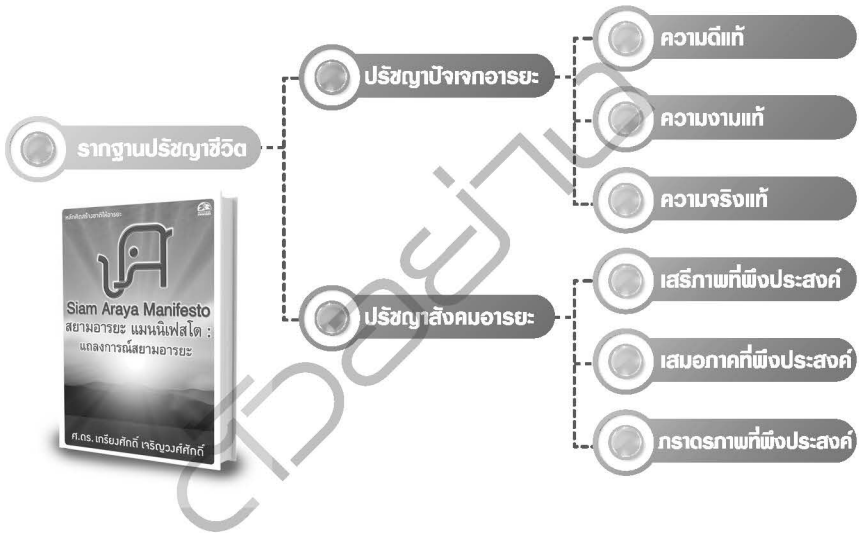
การสร้างอนาคตชาติที่มั่นคงและยั่งยืน อุดมการณ์ชาติต้องวางรากฐานอยู่บนหลักปรัชญาที่ถูกต้อง ดิงามและสมเหตุสมผล ไม่อุดมคติจนไม่สามารถเกิดขึ้นจริงในสังคม ซึ่งผมได้นำเสนอว่า การสร้างชาติเพื่อนำไปสู่สังคมอารยะ จะต้องตั้งอยู่บนหลักปรัชญาอารยะ⁸ ประกอบด้วย ปรัชญาปัจเจกอารยะ และปรัชญาสังคมอารยะ โดยคนในสังคมยึดปรัชญาปัจเจกอารยะ - ความดีแท้ งามแท้ และจริงแท้ เป็นฐานใน

6 เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2555). สยามอารยะ แมนนิเฟสโต : แดงการณ์สยามอารยะ. กรุงเทพฯ: ชัดเชสมิเดีย. น.5.

7 เรื่องเดียวกัน น. 13-36.

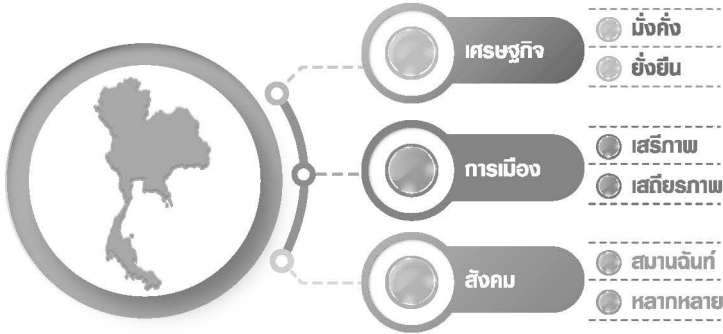
8 เรื่องเดียวกัน น. 75-87.

การดำเนินชีวิต และอยู่ร่วมกันในสังคมบนฐานของปรัชญาสังคมอารยะ คำนึงเสมอถึงเสรีภาพที่พึงประสงค์ เสมอภาคที่พึงประสงค์ และ ภารดรภาพที่พึงประสงค์ ในการสัมพันธ์กับผู้อื่น ในการกำหนดนโยบาย ด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ การสร้างคน ระบบ และบริบท ต่าง ๆ ในสังคมจะอยู่บนฐานปรัชญาอารยะนี้เป็นหลัก

จากนั้นอุดมการณ์ชาติจะถูกนำมากำหนดเป็นเป้าหมายวิสัยทัศน์ ด้านต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ – เศรษฐกิจมั่นคง และยั่งยืน เป้าหมายพื้นฐานด้านการเมือง – การเมืองที่มีเสรีภาพและ เสถียรภาพ และเป้าหมายพื้นฐานด้านสังคม – สังคมที่สมานฉันท์และ หลากหลาย⁹

⁹ เรื่องเดียวกัน น. 10.

การสร้างชาติ ไม่ใช่เพียง สร้างอัตลักษณ์
แต่สร้างอัตลักษณ์ลงลึกถึง ‘คน ระบบ บริบท’ เพื่อสร้างชาติ

การสร้างชาติ เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคน ระบบ และบริบทต่าง ๆ เพื่อเป็นรากฐานอัตลักษณ์ที่เอื้อให้เกิดการสร้างชาติสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ เพื่อให้ประเทศเกิดความเจริญงอกงามในทุกด้าน ทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และคุณธรรม เพื่อนำประเทศสู่อนาคตที่มั่นคงและยั่งยืน

❁...สร้างคน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการมีส่วนร่วมสร้างชาติ โดยสร้างคนให้มีคุณภาพ เป็นคนดี เก่ง กล้า เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ มีความรักชาติในทางที่ถูกต้อง มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีสำนึกในความเป็นคนชาติเดียวกัน มีอัตลักษณ์ร่วมกัน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความรักชาติ รักคนในชาติ ปรรณนาอยู่ร่วมกันอย่างมีภราดรภาพ ยึดมั่นในอุดมการณ์ชาติ มีเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน โดยมีประชาชนสามภาคกิจ ได้แก่ รัฐกิจ ธุรกิจ และประชากิจ เป็นแกนหลักในการเผยแพร่อุดมการณ์และเป็นการมีส่วนร่วมสร้างชาติในมิติต่าง ๆ

หนังสือเล่มนี้ จะทำให้ท่านพบว่า ความสุขแท้ไม่ได้เกิดจากสถานการณ์
แต่เป็นผลลัพธ์จากอุดมการณ์ชีวิต เป็นความสุขที่ได้ใช้ชีวิต
อย่างมีคุณค่าสูงสุดกับเพื่อนร่วมอุดมการณ์
ร่วมกันสร้างสยามประเทศให้อารยะ
และเป็นความสุขที่ได้เห็นแผ่นดินไทยที่รักยิ่งเกิด ‘ความอารยะ’
ในทุกด้าน..ทิ้งไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลานไทยสืบไป

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา

ดังนั้น ผมจึงคิดว่า คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือ ร่วมใจกันน้อมนำกระแสพระราชดำริใส่เกล้าใส่กระหม่อมนำไปปฏิบัติซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จรุ่งเรือง มีความสงบสุข เป็นคนไทยที่มีความเป็นอารยะ คือเป็นผู้มีธรรมมีความเชื่อตรงร่วมกันสร้างชาติได้ชื่อว่า เป็น “อารยะสร้างชาติ” ตรงกับแนวคิดของหนังสือ “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ที่ว่า การสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงและเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต้องมาจากประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ

ฯพลฯ ศรีภูมิ ศุขเนตร ประธานนักศึกษาศาสนาอิสลามในการสร้างชาติ รุ่น 2 อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

หนังสือเรื่อง “อารยะสร้างชาติ” นี้ จึงเป็นหนังสือที่ทุกท่านควรอ่าน เพื่อให้ตระหนักว่า คนไทยทุกคนไม่ว่าจะสืบเชื้อสายมาจากแผ่นดินใด ขณะนี้เรากุณกันเป็นคนไทย เกิดในแผ่นดินไทย อยู่ภายใต้การปกครองที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน ซักข้อเสียต่างๆที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน มาร่วมกันสร้างชาติไทยให้เป็นอารยะประเทศ

ฯพลฯ อำนวย ปะติเส อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บัดนี้ ผมอยากจะบอกกับท่านผู้อ่านหนังสือนี้ทุกท่านว่า ผมบรรลุลความฝันในการได้เห็นได้อ่านพิมพ์เขียวในการสร้างชาติของ อ.แดน แล้วหนังสือนี้เสมือนบทสรุปหัวใจของการสร้างชาติในสำนักสถาบันการสร้างชาติทีเดียว ยิ่งอ่านยิ่งเห็นหัวใจของการสร้างชาติของสำนักนี้ที่ผมชื่นชมเป็นพิเศษ

ฯพลฯ สมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล อดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎร อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงศึกษาธิการ

อารยะสร้างชาติ หนังสือดีของยุคสมัยอีกเล่ม ที่คนไทยควรได้อ่าน เพราะ เนื้อหาสาระมุ่งเน้นที่จะปลุกจิตสำนึกความรักชาติที่ไม่เคยเหือดหายไปจากหัวใจคนไทยทุกคน รวบรวมความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจกันให้เกิดเป็นความสามัคคีอันหนึ่งเดียว ด้วยการกระตุ้นเตือนคนไทยให้เห็นถึงความสำคัญของชาติไทย ที่คนไทยทุกคนมีหน้าที่ร่วมกันที่จะต้องช่วยกันสร้าง ช่วยกันขับเคลื่อน ช่วยกันบำรุงรักษาชาติไทยของเราไว้ เป็นมรดกที่เราจะส่งมอบให้กับลูกหลานในอนาคตได้อย่างภาคภูมิใจ

ดร.สุรสวัสดิ์ สิมะกุลธอส ประธานกรรมการกิตติมศักดิ์ บริษัท กุลธอสคอร์ป จำกัด(มหาชน)

ประธานกรรมการบริษัทไทยแอฟฟลายแอนฮอนดิลเร้าจำกัด(มหาชน)

หนังสือเรื่อง “อารยะสร้างชาติ” เล่มนี้ เป็นงานเขียนที่ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้กลั่นกรองแนวคิดการสร้างชาติในหลายมิติที่สำคัญๆ ไว้อย่างน่าสนใจทำให้เห็นการเกี่ยวข้อเชื่อมโยงของภาคส่วน องค์กร บุคคลที่ต่างเป็นส่วนสำคัญในการร่วมกันสร้างชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างอารยะประเทศ จึงเป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าที่ท่านควรมีไว้ในครอบครองอีกเล่มหนึ่ง

www.successpublisher.com

ISBN 978-616-8198-18-6

9 786168 198186

ราคา 210.-